



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Lukášem Pišvejcem ve věci

žalobce: **Mgr. K. V.**
bytem X
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. KK/75/DS/24-3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2024, č. j. KK/75/DS/24-3, a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 4. 12. 2023, č. j. 46110/OD-P/23, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Žalobce se žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 626. 3. 2024, č. j. KK/75/DS/24-3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy, ze dne 4. 12. 2023, č. j. 46100/OD-P/23 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění platném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla, registrační značky X v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť bylo automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy Policií ČR při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zjištěno, že:

dne 16. 04. 2023, v 13:30 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3 - 108-04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X jel průměrnou rychlostí 114 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 24 km/h. Uvedené jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu,

dne 21. 05. 2023, v 09:12 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X, jel průměrnou rychlostí 106 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 16 km/h. Uvedené jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu,

a dne 16. 07. 2023, v 15:50 hodin, mimo obec, v úseku Karlovy Vary - Olšová Vrata, silnice 1/6 (km 112,3 - 108,04), ve směru jízdy na Prahu, nezjištěný řidič vozidla registrační značky X, jel průměrnou rychlostí 102 km/h (po odečtu možné odchylky měřicího zařízení ve výši 4 km/h) v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou na 90 km/h, čímž v měřeném úseku překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec minimálně o 12 km/h. Uvedené jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, spáchaného ve vazbě na porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.

Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci za spáchání těchto přestupků uložen dle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu správní trest pokuty ve výši 1.900 Kč. Dále mu byla, ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

II.

Žaloba

2. Žalobce nejprve konstatuje, že sdělení totožnosti řidiče vozidla jeho provozovatelem podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu se považuje za podání vysvětlení. Zašle-li proto provozovatel takové sdělení, má s ním správní orgán nakládat jako se záznamem o podaném vysvětlení. Záznam o podání vysvětlení však nelze použít jako důkazní prostředek podle § 137 odst. 4 správního řádu. Podání vysvětlení provozovatelem vozidla před zahájením řízení proto slouží správnímu orgánu pouze k získání informací za účelem ujasnění si otázky, zda vůbec a případně vůči komu má zahájit přestupkové řízení. Označili-li provozovatel vozidla jako řidiče v době spáchání přestupku jinou osobu, je na správním orgánu, aby před zahájením řízení o přestupku tuto osobu kontaktoval a vyzval ji k podání vysvětlení.
3. Výzva k podání vysvětlení adresovaná řidiči vozidla označenému provozovatelem je podmínka učinění tzv. „nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku“ ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, po jejichž marném vyčerpání je teprve přípustné stíhat provozovatele.
4. V daném případě není sporu o tom, že žalobce správnímu orgánu ve všech případech sdělil totožnost řidiče vozidla a ten následně řidiče žádným způsobem nekontaktoval, tedy neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.
5. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí uvedl, že *„správní orgán neměl k dispozici dostatečné údaje k osobě řidiče, a to z důvodu absence data narození (...) Jelikož se správnímu orgánu nepodařilo zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku, nezbylo, než věc přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. 1) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich usnesením odložit. Z výše uvedeného vyplývá, že podmínka projednatelnosti přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu byla splněna. Po správním orgánu nelze vyžadovat rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemá-li pro takové zjištění potřebné indicie. K pojmu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku se již mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, přičemž dle této judikatury správní orgány sice mají za účelem zjištění pachatele přestupku vyvinout dostatečné úsilí, nicméně pachatele přestupku není možné vypátrat vždy a správní orgány v tomto směru nemusejí vynakládat nepřiměřené úsilí.“*
6. Dle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, v relevantním znění, obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.
7. Pokud jde o pojem „nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku“, Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. Správní orgán, který znal jméno, příjmení a adresu trvalého pobytu řidiče, byť i bez data narození, nepochybně měl možnost pokusit se přestupce kontaktovat, což však neučinil, a nelze tedy uzavřít, že vyvinul dostatečné úsilí ke zjištění pachatele přestupku. Znalost data narození pachatele

přestupku není podmínkou pro to, aby se ho správní orgán pokusil kontaktovat, resp. není důvodem pro to se ho nepokusit kontaktovat.

8. Vzhledem k výše uvedenému prvoinstanční správní orgán neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, a tedy nebyly naplněny předpoklady pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Správní řízení se žalobcem bylo zahájeno nezákonně, a nezákonná proto byla i obě následně vydaná rozhodnutí ve věci.
9. Žalobou napadené rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nezákonné a nezbyvá, než ho jako takové zrušit.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce namítá, že ve všech případech sdělil správnímu orgánu totožnost řidiče vozidla, len následně řidiče žádným způsobem nekontaktoval, tedy neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Již v podaném odvolání žalobce namítal, že byl správní orgán povinen zahájit a vést řízení s řidičem, nikoliv s provozovatelem vozidla, kdy s touto námitkou se žalovaný řádně vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný musí opětovně konstatovat následující. Dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se pak provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Dle ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno. V dané případě byl žalobce výzvou ze dne 27. 04. 2023 vyzván k zaplacení určené částky či ke sdělení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (přestupek ze dne 16. 04. 2023. po/.n. žalovaného). Na tuto výzvu žalobce reagoval zasláním vyjádření, že vozidlo řídila paní J. T., bytem USA. Vzhledem k tomu, kdy správní orgán neměl k dispozici dostatečné údaje k osobě řidiče, a to z důvodu absence data narození, vyzval žalobce písemností ze dne 26. 06. 2023 k doplnění tohoto údaje, případně ke sdělení emailové adresy či telefonního čísla osoby řidiče. Na tuto výzvu k doplnění údajů však žalobce žádným způsobem nereagoval. Jelikož se správnímu orgánu nepodařilo zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku, nezbylo, než věc přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. 0 bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. 1) zákona č. 500/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), usnesením ze dne 01. 08. 2023 odložit. Žalobce byl rovněž výzvou ze dne 12. 06. 2023 vyzván k zaplacení určené částky či ke sdělení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (přestupek ze dne 21. 05. 2023. pozn. žalovaného). Na tuto výzvu žalobce reagoval zasláním vyjádření, že vozidlo opět řídila paní J. T. bytem USA. I v tomto případě žalobce neuvedl datum narození řidiče vozidla. Vzhledem k tomu jej správní orgán opětovně vyzval písemností

ze dne 24. 07. 2023 k doplnění tohoto údaje, případně ke sdělení emailové adresy či telefonního čísla osoby řidiče. Ani v tomto případě žalobce na tuto výzvu k doplnění údajů žádným způsobem nereagoval. Proto správnímu orgánu nezbylo, než věc přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. 1) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich usnesením ze dne 31. 08. 2023 odložit, jelikož se mu nepodařilo zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Dále byl žalobce výzvou ze dne 09. 08. 2023 vyzván k zaplacení určené částky či ke sdělení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku (přestupek ze dne 16. 07. 2023, pozn. žalovaného). Na tuto výzvu žalobce reagoval zasláním vyjádření, že řidičem vozidla v době spáchání přestupku byl pan H. G. USA. Tedy opět žalobce označil řidiče, u kterého neuvedl datum jeho narození. Z uvedeného důvodu jej správní orgán písemností ze dne 18. 09. 2023 vyzval k doplnění tohoto údaje, případně ke sdělení emailové adresy či telefonního čísla označeného řidiče. Na tuto výzvu k doplnění údajů žalobce opětovně žádným způsobem nereagoval. I v tomto případě nezbylo správnímu orgánu než věc přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. ť) bod 4 zákona o silničním provozu v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. 1) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich usnesením ze dne 11.10.2023 odložit, jelikož se mu opětovně nepodařilo zjistit totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Z výše uvedeného vyplývá, že podmínka projednatelnosti přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu byla splněna. Po správním orgánu nelze vyžadovat rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemá-li pro takové zjištění potřebné indicie. Jedinou možností, jak se uvedené odpovědnosti může provozovatel vozidla zprostit, jsou liberační důvody uvedené v ustanovení § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, tedy jestliže provozovatel vozidla prokáže, že v době před porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. Z jiných, než uvedených liberačních důvodů není tedy zproštění odpovědnosti provozovatele vozidla možné. Žalobce uvedené liberační důvody ani neuplatňoval. Otázku, kdo je provozovatelem vozidla, upravuje ustanovení § 2 písm. b) zákona o silničním provozu, dle něhož je provozovatelem vozidla vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel. Obdobně ustanovení § 2 odst. 15 zákona č. 56/2001 Sb. O podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění platném do 31. 12. 2023. stanoví, že provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba. Z karty vozidla vyplývá, že v registru vozidel byl jako provozovatel v době spáchání přestupků, zapsán právě žalobce. Právě žalobce je tedy odpovědný za to, aby s vozidlem nebyla porušována pravidla provozu na pozemních komunikacích. K výše uvedenému žalovaný dodává, že posouzení toho, zda byla snaha správního orgánu zjistit pachatele přestupku, tedy řidiče, dostatečná, je vždy závislé na konkrétních skutkových okolnostech daného případu. K pojmu nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku se již mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, přičemž dle této judikatury správní orgány sice mají za účelem zjištění pachatele přestupku vyvinout dostatečné úsilí, nicméně pachatele přestupku není možné vypátrat vždy a správní orgány v tomto směru nemusejí vynakládat nepřiměřené úsilí.

IV.

Replika žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

11. Žalobce se odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, shrnutou např. v rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 56 A 7/2023-32 ze dne 3. 8. 2023.
12. Dále lze konstatovat, že řidič vozidla je cizinec, který neprochází registrem obyvatel ani jinou českou databází. Sdělení jeho data narození by tak správním orgánům nebylo k ničemu užitečné a ty by postupovaly pouze tak, že by v případě sdělení data narození řidiče tohoto obeslaly výzvou k podání vysvětlení. V takovém postupu jim ovšem nesdělení data narození řidiče nebránilo. Jejich jednání spočívající v neobeslání řidiče a zahájení řízení s provozovatelem vozidla bylo čistě účelové, jelikož pro ně procesně snazší a pohodlnější. V daném případě nešlo o nic jiného než o co nejrychlejší a nejpohodlnější inkasování pokuty, k čemuž Krajský soud v Hradci Králové již v rozsudku ze dne 15. 8. 2014, č.j. 30A 43/2014-40, uvedl: *„Řízení o správním deliktu provozovatele vozidla bylo zahájeno v rozporu se zákonem, neboť správní orgán nedostál svým povinností objektivně zjistit skutkový stav týkající se sporného přestupku a svým ryze formálním přístupem přenesl zavinení za spáchaný přestupek na žalobce, ačkoli ten od počátku řízení na osobu přestupce jasně poukazoval. Správní orgán v daném případě rezignoval na hledání, resp. potrestání skutečného pachatele přestupku, a ve výsledku se toliko zaměřil na potrestání žalobce, který od počátku řízení se správními orgány spolupracoval a sdělil nezbytné informace pro identifikaci pachatele přestupku. Tento přístup, který by, pravda, mohl vést k rychlejšímu a pohodlnějšímu inkasování pokuty, ovšem nemůže krajský soud aprobovat.“*

V.

Posouzení věci soudem

13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
14. O žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

VI.

Rozhodnutí soudu

15. Žaloba je důvodná.
16. Soud úvodem zdůrazňuje, že spornou otázkou v nyní projednávané věci, tj. zda správní orgán učinil „nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku“, se správní soudy opakovaně ve své rozhodovací činnosti zabývaly. Ač v obecné rovině jde o skutkovou otázku, při jejímž posouzení je zapotřebí přihlédnout ke konkrétním okolnostem daného případu, soud zdůrazňuje, že skutkově identická situace byla předmětem rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2024, č. j. 4 As 293/2023 – 21. V tomto rozsudku kasační soud mj. uvážil (viz bod 12), že *„správní orgán pochybil, pokud se nepokusil kontaktovat osobu označenou provozovatelem vozidla za pachatele přestupku v situaci, kdy mu provozovatel vozidla sdělil toliko jméno, příjmení a adresu pobytu řidiče v zahraničí. Znalost data narození přestupce nelze považovat za nutnou podmínku pro to, aby správní orgán mohl přistoupit k pokusu zjistit další údaje o pachateli přestupku či aby se jej pokusil kontaktovat. Sdělení data narození řidiče nepochybně je vhodné, jeho případné nesdělení však správní orgán nezprošťuje povinnosti pokusit se řidiče ztotožnit a kontaktovat na základě dalších poskytnutých informací. (podtrženo zdejším soudem)“* Nejvyšší správní soud rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dovodil (viz bod 15 rozsudku), že „na výše uvedeném závěru nic nemění sama o sobě ani skutečnost, že se sdělená adresa nachází v USA, stejně jako tvrzení stěžovatele, že vypůjčení vozidla americkým občanem od žalobkyně považuje za nevěrohodné. Ačkoliv označení osoby pobývající v zahraničí za pachatele přestupku jistě patří mezi hojně využívané obstrukční postupy, nelze bez dalšího každý případ, kdy provozovatel označí za pachatele přestupku osobu pobývající v zahraničí, považovat za obstrukci. Ani v tomto případě nelze pouze na základě toho, že stěžovatel neposkytl datum narození označeného cizince, usuzovat, že se muselo nutně jednat o obstrukční praktiku, ostatně ani z rozhodnutí správních orgánů nevyplývá, že by považovaly daný postup žalobkyně za obstrukční, uvádějí pouze, že na základě sdělených informací nebylo možné řízení proti konkrétnímu řidiči zahájit. K tomu lze odkázat na výše uvedený rozsudek NSS č. j. 5 As 353/2020 – 26, v něm uvedl, „k potrestání provozovatele vozidla na základě objektivní odpovědnosti však nelze přistupovat automaticky, při první obtíži spojené s kontaktováním (pravděpodobného) řidiče daného vozidla, nejde-li o obstrukční jednání samotného provozovatele.“

17. Soud na právě uvedené rozhodovací důvody v plném rozsahu odkazuje, a zároveň nemá důvod k nim cokoli dalšího doplňovat, když postup a úvahy žalovaného jsou zcela identické jako ve věci posuzované kasačním soudem. Lze shrnout, že pouhé neuvedení data narození potenciálního řidiče nezavazuje správní orgány povinnosti se pokusit danou osobu kontaktovat, a to tím spíše, když z napadeného (ani prvoinstančního) rozhodnutí nevyplývá jakákoliv skutková verze reality, podle které by se mělo jednat například o neexistující osobu či o jinou formu obstrukčního jednání ze strany provozovatele. Zároveň není ani zřejmé, proč konkrétně by mělo být uvedení data narození nezbytné pro kontaktování označeného řidiče vozidla.
18. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, zrušil soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. Zároveň vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Protože vytýkanými vadami trpělo již rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil soud i rozhodnutí prvoinstanční (§ 78 odst. 3 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VII.

Náklady řízení

19. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci náleží náhrada účelně vynaložených nákladů řízení sestávajících 1) ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč; 2) z odměny advokáta za tři úkony právní služby, kterými se rozumí převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a podání repliky, podle § 11 odst. 1 písm. a), d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve výši 3 100 Kč/úkon, celkem 9.300 Kč; 3) z náhrady hotových výdajů v souvislosti s těmito třemi úkony právní služby, tj. podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu 300 Kč/úkon, celkem 900 Kč; 4) z částky daně z přidané hodnoty již je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést, ve výši 2.142 Kč.

20. Celková výše nákladů řízení, které je žalovaný povinen nahradit žalobci, činí 15.342 Kč. Žalovanému byla ke splnění povinnosti stanovena lhůta, jež je přiměřená možnosti danou platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Pokud kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Plzeň 30. července 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.